

Egy ötletként indult a mára hírnevet és komoly múltat maga mögött tudó intézmény. Jó gondolat volt, ezt azóta számtalanszor bebizonyították a diákok és az intézmény kiváló tanárai. Jelenleg három tagozaton folyik a munka, de a jövőben talán még eggyel, a színművészeti- és bábtagozattal bővíülhet a kínálat. (Tekintse meg cikkünk végén az eseményen készült fotóinkat!)

Csütörtök délután az Apáczai Nevelési Központ Színháztermében több százan gyűltek össze, hogy visszaemlékezzenek az elmúlt húsz év eseményeiről és szülőknek, érdeklődőknek bemutassák mindazt, amit a gyerekek itt tanultak. A születésnap ünnepségsorozat egy kiállítással kezdődött, amely a színházterem előtti aulát teljes egészében betöltötte. A képzőművészeti tagozat legszebb munkáit láthatták itt az egybegyűltek, a grafikától kezdve a festményeken keresztül a kisplasztikáig sok értékes művel találkozhattunk. A kiemelkedően ügyes tanítványok közül sokan a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakközépiskola diákjai lettek, sőt ezt követően többen művészi pályára léptek és országos hírnévre tettek szert.

A megnyitó után Dr. Szelierné Czina Györgyi, igazgatónővel beszélgettünk az iskola terveiről és az elmúlt húsz év eseményeiről.

- Sok gyerek szeret rajzolni, mintázni, a kiállított anyagból is ez derül ki, mióta foglalkoznak képzőművészeti képzéssel?
- Nem olyan régi, mint például a zenei képzésünk. Régen kizárólag zeneiskolák voltak és szakkörszerűen folytattak bennük képzőművészeti oktatást, netán egy kis táncképzéssel is színesítették a repertoárt. Kezdetben érdekes volt tapasztalni, hogy a zeneiskolák ódzkodtak attól, hogy kiegészüljön a nevük a „művészeti iskola” kifejezéssel, úgy gondolták, hogy ez csökkenti az intézmény rangját. Mára teljesen egyértelművé vált, hogy a képzőművészet és a tánc egyenrangú társa a zenének, nincs is aki ezt vitatná.
- Tervezik egy újabb tagozat létesítését?
- Valóban a hosszútávú elképzelések között szerepel a színművészeti és bábképzés elindítása, de ennek előkészítése még várat magára. Mindenesetre mi szeretnénk a későbbiekben elindítani, hiszen Pécsen a POSZT városában és a Bóbita Bábszínház mellett igazán indokolt lenne egy ilyen irányú képzés. Sajnos a feltételek most nem ideálisak, hiszen a fenntartó önkormányzat anyagi helyzete nem a legjobb. Bízunk benne, hogy ez idővel változni fog és elképzelésünk megvalósul.
- A kiállított rajzokat milyen korú gyerekek készítették?
- Vegyes korosztály, de ami közös, hogy heti két órában tanulnak rajzolni, festeni és mintázni. E mellé választhatnak

szobrászatot, tűzzománcot, textilt, grafikát, mindenki saját korának és érdeklődésének megfelelően. Hatévesen kezdik a tanulmányokat és van olyan tanítványunk, aki a helyi művészeti szakközépiskolába jár, vagy a képző és iparművészeti egyetemre. Számunkra az a fontos, hogy a hozzánk járó gyerekek délután alkotó tevékenységet folytassanak, értői és művelői legyenek a képzőművészetnek.

A kiállítást a művészeti iskola volt igazgatónője Tigelmann Józsefné nyitotta meg, aki természetesen a kezdetekről kérdezek.

- Hogyan alakult meg a művészeti iskola az ANK-n belül?
- Az ANK akkori főigazgatója Szilágyi János fejéből pattant ki a gondolat, hogy indítsunk egy ilyen tagiskolát.

- Az intézmény a jelenlegi helyén alakult meg?
- Nem, sokfelé vándoroltunk, mire megtaláltuk a végleges helyünket.

- Hány tagozattal kezdtek?
- Mind a három tagozat elindult már az elején, de nem volt a tagozatoknak annyi ága, mint most. A szülők részéről igény volt erre és akkoriban azért sokkal több gyerek is volt az egész városban, de különösen ebben a városrészben. A csoportok feltöltése fokozatos volt, egy kis idő elteltével azonban mindenki számára világossá vált, hogy jó irányba halad a képzés, így egyre népszerűbb lett az iskola.

- Ön sokáig vezette ezt az intézményt, nem hiányzik a légkör,

a gyerekek?

- Tizenhét évig vezettem az iskolát, most is baráti kapcsolatban vagyok a kollégákkal és több rendezvényre eljárrok, csakúgy, mint most. Nyugdíjazásomkor kicsit szokatlan volt, hogy az ember hirtelen a sok munka után mennyi szabadidővel rendelkezik, de mára ezt is megszoktam. Teljesen nem szakadtam el a szakmától, mivel szakértői munkát végzek az alapfokú művészeti oktatás területén.

A beszélgetés, után vette kezdetét az iskola diákjainak ünnepi hangversenye és bemutatója a színházteremben, amelyről tényleg csak felsőfokban lehet beszélni, kiváló zenei és tánc produkciókat láthattunk. A műsorban fellépő tanulók és tanáraik felkészültségéhez nem fér kétség, kiválóan választották ki a műsorszámokat és jól felépített, magas minőségű, ám mégis szórakoztató programot állítottak össze. Ezek után a krónikás csak annyit fűzhet hozzá, hogy boldog születésnapot művészeti iskola! Még sok ilyen ünnepet és ennyi tehetséges gyermeket szeretnénk Pécssett látni!

Tekintse meg az eseményen készült képeinket!

